

Esen:

Rožnik na Krasu.

Gmajne so bele od marjetic
in rdeče od petelinčkov.
Med kamenjem na cesti cvetejo
divji roza-nageljčki.

Vroče solnce pripeka
na žitnē klase,
na vse stvari,
saj polj ne namaka reka.

Od solnca ves zlat,
ves bronast si, moj Kras!
Z rumenimi vrtnicami
ovita vsa je vas.

Z rumenimi vrtnicami
ovite so bele hiše.
Otroci pred njimi se igrajo
kot angelci — — —

Janko Samec:

Svarilo.

Hoj, hoj, hoj ... ti, zajček v lazi!
V polje več nikar ne hodi,
da o njem mož te ne zapazi!

Buden in oprezen bodi!
Mož je hud in križem gleda
ter oči ima povsodi.

Grom mu silna je beseda —
splašila bi še junaka,
7ajčka stokrat bolj, seveda!

V roki pa mu reč je taka:
v njo pritisne pa poblisne
se kot v pipi žar iobaka.

Poilej reče: švrk, šurk, šork!
Vate buši črna smrt —
on pa smeje se pod brk ...

